

פרשת בהעלותך

שיר קציר

מה קוצר לו האדם בחייו?
 נדיבות שזרע ושבה אליו
 מעשים טובים שפיזר בדרך
 שביל ששלל בדמעות וחיוכים
 וגם אם הפו הרוחות בשדותיו
 המשיך לנגן תו אחר תו.
 מה קוצר לו אדם בחייו?
 אהבות שאהב וצחוק ילדיו.
 (אביגיל מגידנה-גרוס).

שיעור פרשת שבוע: יניב עקיבא

ימי החול		שבת פרשת בהעלותך	
04:37←04:38	זמן תפילין / טלית	19:21	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:30	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	-
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
09:08←09:08	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:30	מנחה משניות וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:45←19:42	שקיעה	17:40	13:30 מנחה
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		20:20	צאת השבת

אחות תורנית: דורית רידר (נייד- 0523934505, קווי מקוצר-8080).

שבת
 שלום

פרשת בהעלותך – האם הצנן קובע?

בתחילת פרשת בהעלותך מבהירה התורה את כללי המסע במדבר – "על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו כל ימי אשר ישכון הענן על המשכן יחנו". (במדבר ט, יח). פקודת היציאה ניתנת בהעלות הענן מעל האוהל, והאות לפקודת העצירה הוא חניית הענן. כמה פעמים חוזרת התורה ומדגישה שהמסע במדבר נעשה בפקודה שמימית, "על פי ה'".

בהמשך הפרשה, כאשר מדברים אהרון ומרים סרה במשה אחיהם, אומרת התורה – "והענן סר מעל האוהל והנה מרים מצורעת כשלג, ויפן אהרון אל מרים והנה מצורעת" (שם יב, י). מחלת הצרעת, בה לקתה מרים כעונש על דבריה, הופיעה יחד עם פקודת המסע לעם לצאת לדרך, כאשר סר הענן מעל האוהל. מרים, כך אומרים הפסוקים, אמורה הייתה להצטרף מאוחר יותר לעם הנודד – "תיסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תיאסף" (שם יב, יד). אך ביצוע הפקודה בפועל אינו כן. למרות הסימן האלוהי המצווה לצאת לדרך מיד, מבלי לחכות למרים המצורעת, מספרת התורה כי "העם לא נסע עד היאסף מרים" (שם, יב טו). רק כשמרים מחלימה מצרעתה ומצטרפת אל העם נאמר – "ואחר נסעו העם מצריות ויחנו במדבר פארן" (שם שם טז).

אנו רגילים לחשוב כי הנהגה פועלת "מלמעלה למטה" אך בפועל, פעמים רבות היא פועלת דווקא "מלמטה למעלה". לאורך המסע במדבר, כמעט כל בקשותיו של העם נענות. גם כאשר מדובר בבקשות חוטאות ופושעות – במעמד הר סיני ביקש העם כי משה ידבר עמם ולא ה', ובקשתו נענתה. מאוחר יותר ביקש העם מאהרון לעשות לו עגל ושוב נענה בחיוב. העם מבקש בשר ומקבל, דורש מים ונענה תמיד בחיוב. באופן מפתיע, נראה כי רצונו של העם מוביל ומורה את הדרך במדבר, אפילו כשמדובר בדרך רעה ושלילית. התורה טורחת ומספרת על סירובו של העם לצאת לדרך ללא מרים, על אף הציווי האלוהי המפורש הדורש להיענות לסימן הענן. ברוח דברים אלו אומר ר' יוחנן בשם ר' אליעזר בר' צדוק, "כל גזירה שבית דין גוזרין על הציבור ולא קיבלו רוב הציבור עליהן אינה גזירה". (ירושלמי, שבת פרק א.). החלטת בית הדין אינה מספקת כדי לחרוץ את הדין ולתקן תקנות. קבלת העם והמנהג בפועל הם חלק מהותי מהוראת ההלכה ואולי אפילו מדבר ה' עצמו. ההנחיה ההלכתית "פוק חזי מאי עמא דבר" (=צא וראה מה עושה העם! / בבלי ברכות יז ע"ב) מחזקת את התוקף של הנהגת המקובל, אף כשאינו עולה בקנה אחד עם הציווי המפורש...

פעמים רבות נשמעות תלונות התולות את המצב הציבורי במצבה של המנהיגות. אך התורה מלמדת אותנו כי המצב בפועל נגזר לא פחות מהכרעותיו של העם ולא רק של מנהיגיו... המסורת היהודית כורכת את פסק ההלכה עם המנהג הרווח, ואת רצון ה' עם רצון העם. הסימן השמימי אינו קובע לבדו, והרצון הארצי אינו הקריטריון היחיד. השותפות הגדולה בין השמים לארץ היא מה שמוליד את בני ישראל במסעם הגדול.

בהעלותך

מתוך: "דרושים: חיפושית בפרשת השבוע", מאת הרב

אילצאי צופרין, עמ' 154-152.

תאר כרח"ק מספידה את אמה - יהודית אוסנלון ז"ל

אמא...

מילה קטנה הנכנסת פנימה...

באותו בוקר לבשת את החצאית הצהובה והחולצה הלבנה, רצית לשמח אותו בבגד שאהב, התרגשת, התפללת... השעות נקפו המתח גבר... לאחר שעות יצא הרופא ואת כבר הבנת ממראה פניו: בעלך האהוב איש נעוריק – איננו.

התרוצצת בבית החולים, בכית, צרחת, רצית להפר את רוע הגזירה.

לאחר שיטוט חסר מטרה, הבנת, ופניך לא היו לך עוד...

הבנת את גודל האסון שנפל עליך.

נותרת אלמנה בת 27, עם שלוש בנות ובהיריון עם בתכם הרביעית.

חלית, רצית למות בעצמך.

אך מתוך הטלטלה מצאת בתוכך כוחות שלא ידעת שקיימים בך, קמת מתוך האבל הכבד, והחלטת בהחלטה מושכלת ונחושה לבנות את חיך מחדש יחד עם יעקב (חורכה).

הקמת בית והחזרת את הסדר והשגרה למקומם.

מתוך אותה הבנה שהחיים יכולים להיגמר ולהתהפך ברגע ומתוך צורך פנימי, קמת מעפר והשקעת את כולך ומרצך בעבודה בקיבוץ. בתחילה כמטפלת תינוקות ופעוטים בהם השקעת במסירות וביצירתיות עם הרבה שירה ושמחה. יעידו על כך שנים בהן בני טיפוחיך המשיכו לשמור על קשר איתך ובכל הזדמנות דרשו בשלומך.

המשכת בטיפוח "חדר אוכל נעורים" ולאחר מכן שימשת מספר שנים כמחסנאית הבגדים של הקיבוץ. גם עבודה זאת בצעת במסירות. התרוצצת מידי שבוע בתל אביב, רצית "לספק את הסחורה", להיענות לכל בקשה של כל חבר וחברה.

כשהגעת לגיל פנסיה צחקת למונח הזה. לא העלית בדעתך אפשרות לשבת רגל על רגל או לא לעשות דבר מועיל, וכך הקמת את חנות הבגדים "יד שניה" שהפכה למפעל חיים עבורך. וכדרכך, טיפחת את המקום ודאגת שכל אחד ימצא מה שנחוץ לו: לעבודה או לטיול, לילד או לנכד ואפילו לשבת. היה מי שאמר "אצלך - אפילו טרומפלדור היה מוצא יד שניה..."

במקביל למסירותך לכל עבודה, העברת חוגי הורים והתנדבת בבית-הסוהר מתוך אמונה שבכל אדם יש ניצוץ של טוב, גם אם ביצע עבירה.

כך תמיד הסתכלת על החיים מתוך התמקדות בראיית הטוב.

גם בקיבוץ הקפדת על חסידיך. עשית לך מנהג קבוע שנמשך שנים, להיכנס פעם או פעמיים בשבוע לבקר אנשים מבוגרים, בודדים שהיו זקוקים למילת עידוד, למישהו לשוחח איתו.... ותמיד בשקט, בצנעה, מבלי לחשוב שזה משהו מיוחד שדורש ציון לשבח. עשית כי חשבת שנכון לעשות, כי תמיד חשבת על האחר.

ובערוב ימך, זכית גם את לאנשים טובים שביקרו, נכנסו, התעניינו בשלומך, שהביאו דבר מאפה ומילה טובה.

בערוב ימיך... בערוב ימיך הבנת בתוך תוכך שאת כבר אינך אותה נערה צעירה, תוססת ופעלתנית. היה לך קשה להשלים עם אובדן הזיכרון, עם הנזקקות לעזרתם של אחרים, ובשלב מסוים החלטת שדי לך. החלטת להרפות...

תמיד, ממש עד הרגע האחרון ידעת להודות. להעריך את העזרה שאת מקבלת, להתנצל על הקושי שאת גורמת, מעולם, ממש מעולם לא התלוננת, לא דרשת.

תמיד היית מאושרת במה שיש.

ועכשיו, אמא יקרה, הגיע זמנך לפגוש שוב את כל אוהביך...
נוחי לך, אמא יקרה, ברגבי אדמת הקיבוץ שכה אהבת,
שהיה עבורך, בכל יום מחדש, גן עדן עלי אדמות.

נירה נחליאל סופרת לאמה יהודית מוסנזון ז"ל

איזו עדינות יש בגופנו שְׁעָה שְׁהוּא נוֹטֵשׁ אוֹתָנוּ לְאֵט, חוֹשֵׁשׁ לְהִכָּאִיֵּנוּ בְּמַהְלֹמַת-פְּתַע. לְאֵט בְּעֶרְגָּה כִּיפֹהֶפְיָה גִרְדָּמַת-לְמַחְצָה הוּא טוֹנָה לָנוּ קִמְטִים קִטְנִים שֶׁל אוֹר וְשֶׁל חֲכָמָה - לֹא בְּקִיעִים שֶׁל רְעִידַת אֲדָמָה - רְשֵׁת אֲנָרִירִית שֶׁל חֲרִיצֵי-אֵימָה. כְּמָה טוֹב-לֵב מֵצַד גּוֹפְנוּ שְׁאִינֹו מְשִׁנָּה אֶת פְּנֵינוּ בְּאֶחָת שְׁאִינֹו שׁוֹבֵר אֶת עֲצָמוֹתֵינוּ בְּמַכָּה.	לא, בְּנֵהִירוֹת כְּסֵהר חוֹר הַשׁוֹפָךְ זָהָרוּ עֲלֵינוּ הוּא מְאִיר אוֹתָנוּ בְּרִשָׁת עֲצָבִים עֲצָבִים מְקַפֵּל אֶת עוֹרָנוּ בְּפָנֹת מְקַשֶּׁה אֶת עֲמוּד הַשְּׂדֵרָה שְׁלָנוּ - שְׁנוּכֵל לְעַמֵּד בְּכָל זֶה. אֵינָה יִפִּי אִיזוּ עֲדִינֹוֹת יֵשׁ בְּגוֹפְנוּ הַבּוֹגֵד כְּנוּ לְאֵט בְּנִימוֹס מְכִין אוֹתָנוּ מְסַפֵּר לָנוּ בְּלַחֵשׁ מְעַט-מְעַט שְׁעָה-שְׁעָה שְׁהוּא הוֹלֵךְ (רחל חלפי)
---	--

אמא הלכה מאיתנו בעדינות, ואפשרה לנו לראות גם יופי. את יופיה שלה, גם את היופי שבנו.
אמא לימדה אותי להקשות את עמוד השדרה, שנוכל לעמוד בכל זה. למדתי מאמא להזדקף. למדתי
ממנה נחישות, גם לעמוד על דעתי. למדתי מאמא להאמין – באלוהים, בטוב, בתפילה, במעשה.
למדתי מאמא המון, גם אם לקח לי שנים להבין זאת.

הפרידה מאמא היא גם פרידה מסעד – מגן כחול שכבר איננו, מבית כולל ורוד ומהרכבת;
ממשחקי חבל ארוך וחמור קצר על הדשא הגדול של חדר אוכל; מהמקלט אליו ירדנו מפעוטון אשל
במלחמת ששת הימים ומהסוכה בצומת במלחמת יום כיפור; מעונג שבת בבית המדרש החשוך
לקראת צאת השבת, מנוף השדות האינסופי, שתמיד יהיה תבנית נוף מולדתי.
זו פרידה גם מהשבתות עם אמא, בהן חזרנו באופן מסוים לסעד בבגרותנו, לאורך השנים
האחרונות. תודה על כל אלה, ושמור עליהם אלי הטוב.
נוחי, אמא, בשלום על משכבך וימתקו לך רגבי אדמת סעד, שכל כך יקרה לליבך.

וחת שבועות תצפה לך... ואיך אחריו שבת...

(כתבינו הפרויט בפטח מסכמיט את אירוצי החת)

תודה גדולה שלוחה לכל מי שעמלו על חגנו ושבחנו - שיהיו כל כך יפים ומשמעותיים. יומיים לפני החג חגגו ילדי הגנים בתהלוכת שבועות, ו עם הרב ארי בבית הכנסת שלנו, וביקרו בבית שקמה כדי לשמח גם את הוותיקים שבינינו. (תוכלו לצפות בתמונות מרגשות מן הטקס בבית הכנסת ומן הביקור בבית שקמה ב"סעד- סיפור מקומי").

אחר הצהריים נהנינו בטקס חג השבועות המסורתי על הדשא לפני המועדון, בהובלת מדריכי החינוך החברתי שלנו. לא חסרו גם תערוכת כלים חקלאיים, פעילויות יצירה ועוד. בכלבו ובמחלבה עבדו שעות נוספות על מנת לספק את כל צרכינו החלביים והאחרים... ובחג עצמו, בזכות ועדת דת הפעילה שלנו, נהנינו ממגוון גדול של מלמדים ומלמדות שבקרבונו, בשיעורי "תיקון ליל שבועות",

(לא תמיד אנחנו נותנים את הדעת על אוצר זה של מרצים - שזכינו בו. שמעתי מחברים ביישובים אחרים כמה הם מקנאים בנו על השפע הזה...)

מדריכי החינוך החברתי דאגו גם לשיעורי החג לילדי כיתות א' עד י"ב. תודה להורים המתנדבים. אירחנו גם את חניכי המכינה הקדם-צבאית מעלומים אצלנו.

נציין לטובה, כרגיל, גם את הגבאים ובעלי התפילה במניינים השונים, את הקוראות במגילת רות לנשים, את שיעורי השבת ועוד ועוד....

ומעל כל הטוב הזה היה בית- הכנסת שלנו מקושט להפליא בזכותם של עמיעד בן-עמי והעוזרים על ידו: טוהר לוי ומוריה סאסי. שכוייח!

זכורה לטוב גם אשת החייל אריאלה כהן, הדואגת לניקיון בית הכנסת בימים כאלו של חג ושבח רצופים.

וכל מי שעוסקים בצרכי ציבור באמונה (וגם מי שבשגגה נשכחו ברשימה)- הקב"ה ישלם שכרם..."

" בא וראה חת זה שבו ניתנו התורה והמצוות שמה ונח הוא מכל החמיט. בפסח אין יכולים לאכול מה שרוצים, בסוכות אין יכולים לאכול ככל מקום שרוצים, בשבועות יכולים לאכול מה שרוצים וככל מקום שרוצים."

(ע"י צ'אנון, עם עצמי - האש והצצים, צ'מ' רפ"ט).

לוח 57: מוזיקה לילדים

לוח 58: מוזיקה לילדים

לוח 59: מוזיקה לילדים

לוח 60: מוזיקה לילדים

לימוד תנ"ך כיוסף

בעקבות הרשימות בעלון על חוגי הלימוד למיניהם, נזכרתי בחוג שיזם ולימד בסעד נתן קויפמן ז"ל. הצטרפתי לחוג רק בשנת 1953 בתום שלוש שנות הדרכה כקומונר. כששאלתי מתי החל חוג זה לפעול, סיפרו לי הוותיקים מה גרם להקמת החוג. נתן היה המורה לילדים הראשונים בקבוצה ובין השאר לימד כמובן גם גמרא. כאשר לתלמידים היה קשה להתמודד עם הסוגיות, פנה נתן להורים וביקש שיעזרו לילדיהם. אך התברר שישנה בעיה: רוב ההורים לא זכו ללמוד תלמוד ברמה מספקת – חלקם ילידי הארץ שיצאו לעבודה אחרי סיום כיתה ח' וחלקם ניצולי שואה... לכן החל נתן ללמד את ההורים במקביל ללימודי ילדיהם.

השיעורים בחוג התקיימו שעה לפני שחרית של שבת. חשוב לזכור שאז טרם יצאו לאור ספרי הפרשנות של שטיינזלץ ושוטנשטיין. נתן נאלץ להתמודד עם הסוגיות המסובכות, לעיתים אף שרטט מפות וציורים להסבר מדויק של הקושי. באלפי השיעורים למדנו לעומק את רוב התלמוד הבבלי. כמניין תלמידים השתתפו בלימוד. זכורה לי שפרה ניר ז"ל (אמם של נורית קראוס ושל יהודה ניר יבדל"א) שלא רק הקשיבה, אלא אף שאלה, הקשתה וטענה. זכורים לי גם ההערות של זאב רויך ז"ל (גינני - בעלה של ציפי תבדל"א), שתיבל את השיעור בהומור, להנאת השומעים ולהחמצת פניו של נתן... באחת השבתות הגעתי במקרה מוקדם מהרגיל. זאב רויך קיבל את פני בשאלה: האם נפלת מהמיטה? באותה שבת עמדנו להתחיל את מסכת בבא קמא, לכן ענית לו בסגנונו: שמעתי שבבא קמא – אז גם אני קמתי.

חנן אולן

אלוסיט הדקדוקיט – פרשת בהעלתך

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. על מה נאמר בפרשה (פרק ח פסוק ד) "מקשה הוא", ועל מה נאמר בפרשה (פרק י פסוק ב) "מקשה תעשה אתם"?
2. מי נצטווה בפרשה (פרק ח פסוק ז) "והעבירו תער על כל בשרם", ומי נצטווה בפרשת נשא (פרק ו, ה) "תער לא יעבר על ראשו"?
3. מי ולכבוד מה (פרק ח פסוק ז) "כבסו בגדיהם" בפרשה, ומי ולכבוד מה "כבסו שמלתם" בפרשת יתרו (פרק יט, י)?
4. על מי נאמר בפרשה (פרק ח פסוק יג) "והנפת אתם תנופה לה", ועל מה נאמר בפרשת נשא (פרק ו, כ) "והניף אותם הכהן תנופה לפני ה'?"
5. מי טען בפרשה (פרק ט פסוק ז) "למה נגרע", ומי טען בפרשת פינחס (פרק כז, ד) "למה נגרע"?
6. מה עושים בפרשה (פרק ט פסוק ה) "בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים", ומה עושים בפרשה (פרק ט פסוק יא) "בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים"?
7. מי אומר למי בפרשה (פרק י פסוק ל) "אל ארצי ואל מולדתי אלך", ומי אומר למי בפרשת חיי שרה (פרק כד, ד) "אל ארצי ואל מולדתי תלך"?
8. מה קרה בפרשה (פרק יא פסוק א) "בקצה המחנה", ומה קרה בספר שופטים (פרק ז, יז) "בקצה המחנה"?
9. על מה נאמר בפרשה (פרק יא פסוק ח) "טעמו פטעם לשד השמן", ועל מה נאמר בפרשת בשלח (פרק טז, לא) "וטעמו כצפיחת בדבש"?
10. על מי נאמר בפרשה (פרק יב פסוק ז) "בכל ביתי נאמן הוא", ולמי נאמר בספר מלכים א (פרק יא, לח) "ובניתי לך בית נאמן"?

הרב ארי סו

סיכום צונת האמים בקיבוץ סעד תשפ"ד - ערי אים פתח...

השנה ירדו בסעד 401 מ"מ גשם.
הממוצע הרב שנתי בסעד הוא 386 מ"מ.
השנה התאפינה באירועי גשם אלימים וקצרים יחסית. בחודש ינואר, שהוא אחד החודשים הגשומים בעונה, ירדו רק 14.8 מ"מ גשם.
השבוע זכינו לשמוע בתקשורת על אירוע גשם נדיר של אפיק ים סוף, שהתחיל בשרב כבד ובשבירה שלו. ירדו כמויות רבות של גשם בדרום ובמזרח הארץ. הדבר גרם, כמובן, לשיטפונות בנחלי הערבה והבקעה.
אירועים מסוג זה נדירים מאוד, אבל נראה שהמצב הזה יהפוך לפחות נדיר בגלל שינויי האקלים. מה ניתן לעשות כדי לשמור על הכדור שלנו? יש הרבה מה לעשות. רק כמה דוגמאות קטנות וקלות ליישום: להפחית ככל שניתן את ייצור הפסולת, על-ידי הימנעות משימוש בכלים חד-פעמיים ובשקיות פלסטיק ועל ידי צמצום באריזות. רצוי למלא רכב בנוסעים בכל נסיעה ולהשתדל ככל האפשר שלא לצאת עם שני רכבים לאותו היעד באותו הזמן, ועוד ועוד...

יואל צברון

(מודד הגשם, וגם מי שרוצה לשמור על הכדור למען הדורות הבאים.)

מה צושים עם ריכוז וצדת תרבות?

(גילוי נאות: הדברים הבאים הם על דעתי בלבד, ולא דווקא על דעת מערכת העלון)

בצער רב קראתי בדיווחה של שרון בראל לפני שבועיים כי "המכרז לריכוז ועדת תרבות הסתיים וטרם נמצא מי שיוביל את התרבות בסעד". כן הסתבר שגם משקיפים להנהלות השונות לא עמדו בתור להתקבל לתפקיד. שרון ממש מתחננת: "בואו לקחת חלק באחד המוקדים הבונים והמחזקים את הקהילה שלנו", "בואו להיות מעורבים"... "בואו לצמוח בתוך ההנהלות שלנו!"
לעניות דעתי הגיע הזמן לעצור ולחשב מסלול מחדש. בעבר כיהנה בסעד "ועדת מינויים" שתפקידה היה לחפש ולהציע אנשים לכהונה בוועדות השונות (ממש כמו ועדות האיתור שלנו כיום). אינני זוכרת מתי בדיוק עברנו לשיטת המכרזים, שיטה שהבטיחה לנו פתיחת דלת לרווחה לכל מועמד וייצוג של חברים רבים יותר בוועדות ובהנהלות. הבטיחה, אך קיימה רק באופן חלקי.
אני מבקשת להעלות מספר שאלות כלליות בסוגיה זו, וכן שאלות ספציפיות בנושא ועדת התרבות. אין לי תשובות לשאלות אלו, רק תהיות.

1. אולי שיטת המכרזים אינה מתאימה לכל תפקיד? אולי יש צורך לפנות לאנשים באופן ישיר? לפחות לתפקידים המרכזיים? ואולי יש מקום לשלב בין שתי השיטות? (בשיטת המכרזים

יש גם קושי הנוצר כאשר אדם מציע את עצמו וסופו שאינו נבחר- זהו פתח לתסכול וחוסר רצון לשתף פעולה בעתיד).

2. אולי התגמול לבעלי התפקידים המרכזיים אינו מספיק?
3. אולי תקציב הוועדה (במקרה של ועדת תרבות) מקוצץ בצורה שאינה מאפשרת עבודה ראויה? בעבר הגיעו לאוזניים שמועות (שאוכלי אינן נכונות...), כי אחת ממרכזות התרבות שלנו התפטרה כיוון שחשה שאינה יכולה "לספק את הסחורה" בתקציב כה קטן.
4. אולי הברירה העומדת בפני אנשים צעירים לעצור את קידום הקריירה שלהם- היא המונעת מהם להתגייס למילוי תפקידים בסעד? האם וכיצד ניתן להבטיח להם שקידומם לא ייפגע?
5. אולי תנאי העבודה, בייחוד בתפקידים תובעניים כגון ריכוז ועדת תרבות, אינם מאפשרים למלא תפקיד זה כראוי? כידוע, רכזות התרבות בשנים האחרונות עבדו סביב השעון והקריבו קורבנות לא פשוטים בתחום המשפחתי למען הכלל. האם נוכל להמשיך לתבוע זאת מאנשים צעירים?
6. האם, כתוצאה מכל אלו, המסקנה היא שרק חברים ב"אמצע החיים" וצפונה יכולים להתגייס לתפקידים מרכזיים? (ע"ע ממלאי התפקידים בצח"י- כאשר הורים ומשפחות נאלצים להתפנות במהירות, והעול מוטל כמעט כולו על המבוגרים יותר. ויבורכו הצעירים שהיטו שכם למרות הכל בימים הקשים שעברנו).

כך או כך, צודקת שרון באומרה שתרבות סעד הייתה לאורך השנים "הגורם המאחד ומקור הגאווה שלנו". היזכרו בהתעלות הנפש שחווינו כולנו בפורים האחרון לאחר הצפייה בהצגה "כנר על הגג"! אפילו בימי מבצע "מגן וחץ" שמענו בשמחה על פעילויות מגבשות ועל יוזמות נפלאות של האחראים במקומות ההפגה השונים, וכך גם בסעד. זהו החוסן הקהילתי שלנו, במלוא מובן המילה. האם נשליך במו ידינו את כל הטוב הזה לפח האשפה של ההיסטוריה? כיצד נוכל להשיב עטרה ליושנה? אשמח מאד לקבל תגובות לשאלות אלו. בעיניי הן בציפור נפשה של קהילתנו. (וכן- כעורכת עלון המצפה שהדפים יתמלאו...)

חזית רפא

מזל טוב וברכות מקרב-לב
 לבת המצווה אשכר
 להורים היפה וניצן כרמיץ
 לסבתא ולסבא צדינה ויוסי ארינפלד
 ולכל המשפחה!

פינת הטריוויה / יאיר שלומי וברקאי אפרתי
נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשות "בהעלותך", תשובות במהופך בעלון בעמוד 4

1. באיזה הקשר היסטורי נוסף מוכר האיש שעל שמו נקרא בקבוק התבערה?
  2. באיזה סרט מגלם קיאנו ריבס את "האחד"?
  3. בכמה מדליות אולימפיות זכו גולשי הרוח הישראלים?
  4. באיזה קובץ סיפורים נכלל סיפרו של "אלאדין ומנורת הקסמים"?
  5. ליד איזה אתר היסטורי שוכן כפר אלדד?
  6. את מי כינתה תיקי דיין "אספסוף מהשוק" בכנס מצביעים לקראת בחירות 99?
  7. איך נקרא "שדה" קישואים?
  8. על פי התלמוד מי ביקש מ-72 זקנים לתרגם את התורה ליוונית? (תרגום השבעים)?
  9. מהו "נר הלילה"?
  10. מהו העיקרון הפילוסופי המכונה "התער של אוקאם"?
- אזת פונוס: מהו אורק הכריכה האדומה הסצד?**

פינת הטריוויה – מסכמים שנה.

בפרשת "שלח לך" לפני שנה, הצטרפה פינת הטריוויה אל דפי העלון, כלומר, השבת היא מסיימת סבב של שנה שלמה. רצינו, יאיר ואני, להתייעץ אתכם, הקהל הנאמן שלנו, בקשר להמשך דרכנו. האם להמשיך? ואם כן, עד מתי? לסיים סבב פרשות עד שמחת תורה? האם לשנות פרמט: אולי להוריד או להעלות את הרמה? האם לעבור לשאלות על נושא אחר (הפטרה, אקטואליה)? האם בכלל לעבור לשעשועון אחר, במקום טריוויה? (פינת הידעת?, הכר את האתר?) נשמח לקבל מעט ביקורת בונה, הערות לשיפור וגם רעיונות לפיתוח. אפשר להגיב כאן מעל דפי העלון, וניתן גם לשלוח הודעות לטלפונים הניידים של החתומים מטה. הכל יתקבל בברכה. בתודה-

יאיר שלומי וברקאי אפרתי!

בשבת פרשת "בלק" נחגוג יום הולדת לקיבוץ.
נשמח לשותפים ולשותפות לחשיבה והוצאת השבת לפועל.

מוזמנים לקחת חלק ©

וצרות דת, קליטה, איל הרק,
חינוך, ברו"ע ותרבות

צונית הרחצה נפתחת!

- ביום חמישי י"ב בסיון 1/6 תיפתח אי"ה הבריכה.
- בחודש יוני תיפתח הבריכה בבוקר לשחיניים ומשעות הצהריים לפי הטבלה המצ"ב.
- חשוב לנו להזכיר את כללי הזהב למתרחצים בבריכה :
1. אין לשחות בבריכה ללא מציל (גם מי שברשותו תעודת מציל לא יכול לשחות לבד).
  2. יש להישמע לכל הוראותיו של המציל.
  3. יש להקפיד על השעות הנפרדות (נשים/גברים). גברים מתבקשים שלא להתקבץ ליד השער טרם הסתיימה שעת הנשים, ולהגיע לבריכה בזמן הנקוב.
  4. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (על פי החלטת הנהלת הקהילה).
  5. ילדים עד כיתה ג' (כולל) חייבים בליווי מבוגר (בוגר י' ומעלה). בוגרי כיתה ד' יכולים לבוא לבריכה ללא ליווי מבוגר בהתאם לרמת עצמאותם במים.
  6. אין להכניס כל דבר מאכל לשטח הגדר הפנימית. אלכוהול אסור בכלל בשטח הבריכה, על פי חוק. אין לעשן בשטח הברכה הפנימי!
  7. יש להקפיד על שימוש בחיתולי בריכה עבור פעוטות הזקוקים לכך! אנא הגיעו מצוידים כראוי עם חיתול רזרבי על מנת למנוע אי נעימות משאר הציבור. **וכן- בגד נוסף על החיתול למניעת דליפות- פעוט עם חיתול בלבד לא ייכנס לבריכה הגדולה!**
  8. מתרחצים בעלי שיער ארוך- יש לאסוף את השיער טרם הכניסה למים. רצוי לחבוש כובע ים!
  9. בריכת הפעוטות- הרחצה באחריות ההורים בלבד. אנא היו ערניים, **התנתקו מטלפון הנייד** ושימו לב לילדיכם!
  10. אורחים יכולים להגיע רק בליווי מארחיהם. המארח יהיה בגיל תיכון (סוף כיתה י') ומעלה. איננו מעוניינים להיתקל במצבים של הוצאת אורחים ועוגמת הנפש הנגרמת מכך!
  11. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך יהודה סימון, נייד- 052-3934550. יש לפנות את שטח הבריכה עד השעה 22:45. מחיר סמלי ייגבה עבור אירוע פרטי למימון חלק מההוצאות- 250 ₪. מדובר על אירועים פנימיים בלבד, אירועים חיצוניים מתומחרים בצורה שונה.
  12. חוגי שחיה- מדריכים חיצוניים יכולים לעבוד בבריכה רק לאחר יצירת הסכם עבודה מסודר עם יהודה.
  13. מנויים – בהמשך לנוהל מהשנים הקודמות, תתאפשר כניסת מנויים חיצוניים. מדובר על כ- 35 משפחות.
  14. בכל הקשור לבריכה ולהתנהלותה יש לפנות ליהודה.
  15. כניסה לבריכה תתבצע דרך השער הראשי בלבד!
  16. מומלץ לבני משק הגרים באזור לעשות מנוי לבריכה.
  17. נערים לא יוכלו להזמין את הבריכה לאירועים בשעות הערב.
- שעות הרחצה יגדלו בחודשים יולי-אוגוסט. חשוב לציין כי עומדת הרבה מחשבה מאחורי חלוקת השעות: מורכבות הקהילה, שעות הבתים הכוללים, מגבלות מציל ועוד.
- בברכת עונה מוצלחת ובטוחה!

יהודה סימון

ל"ז בריכה יוני

ימים ב', ד'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
משפחות	15:00-17:00
נשים	17:00-18:00
גברים	18:00-19:00

ימים א', ג', ה'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
גברים	15:00-16:00
משפחות	16:00-18:00
שחיינים מעורב	18:00-19:00

יום ו'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	13:00-14:30
גברים	14:30-16:00
משפחות	16:00-18:00

לזכר ושאר על המקרה..

"ממאקיס קראתיק ה' "

לאחר האירועים הקשים שפקדו את עם ישראל בעקבות פיגועים בהם נהרגו דווקא אחים, חשנו, מספר נשים, כי יש לרומם את הרוח ובחרנו לחזור לקרוא יחד בקבוצה נשית תהלים בשבתות, כפי שהיה נהוג לפני מספר שנים.

ואכן, שבנו להתכנס מדי שבת אחר הצהריים, בשעה 15:17, בכל פעם בבית מארחת אחרת. ביחד אנחנו מתפללות תפילות כלליות לשמירה והצלחה על עם ישראל וכן תפילות פרטיות, כל אחת לפי מבוקשה. אנו מחלקות בינינו את מזמורי התהלים ויחד מסיימות את כל הספר.

ישנה קבוצת וואטסאפ ייעודית, שקטה, שבה אנחנו מודיעות בכל יום שישי היכן ניפגש. נשמח להרחיב את מעגל הנשים השותפות, ולכן אנחנו מזמינות כל מי שחפצה להצטרף ולקחת חלק, גם בלי להתחייב להגיע בכל שבת, לפנות אלינו ונצרף אותה לקבוצה.

ויהי רצון שתפילותינו יחד יעלו אותנו קומה להתקרבות הלבבות,

חיה קופלד, רונה יצרי, צפרי שלומי, צינה אולן ודיקלה אינלברט

משאלתה של אנג'לה בקהילה

1190 אפריל

קהילה יקרה,

לאחר תקופה ארוכה של עיסוק בנושא מניין עדות המזרח, פתרון הביניים ופתרון הקבע, אני שמחה לעדכן כי נקבע מועד לאסיפת היישוב בנושא. האסיפה תתקיים ביום שלישי א' תמוז תשפ"ג, 20.6.20. פרטים לקראת האסיפה יפורסמו בקרוב.

בשבוע שעבר הסתיים הקול הקורא למשקיפים ולמשקיפות לשלוש ההנהלות – ועד הנהלה (המזכירות), דת"א והנהלה הקהילתית. במהלך שבוע הבא יוצגו המועמדים לציבור ותתקיים הצבעה לבחירתם ובכך תושלם מלאכת בניית ההנהלות המובילות את סעד. מכרז נוסף שהסתיים לאחרונה הינו המכרז לנציגי ציבור במינהלת ברו"ש. מינהלת ברו"ש הינה גוף ציבורי האמון על גיבוש מדיניות בתחומי הבריאות, הרווחה, הסיעוד והגיל השלישי, ואחראי על תחומי הפעילות של ברו"ש לרווחת חברי סעד, לצידה של מינהלת ברו"ש, רותי לזר.

אתגרים רבים עומדים בפני מינהלת ברו"ש בכל תחומיה וביניהם ההתמודדות עם יישום ההחלטות הנוגעות להעמקת ההפרטה, העברת האחריות לחבר בנוגע לענייניו האישיים ועיצוב המעטפת התומכת, מיעצת ומלווה את החברים. כדי לתת מענה מיטבי לכלל האתגרים תעסוק המינהלת גם בהרחבת רשת המתנדבים והמתנדבות, מתוך אמונה בערבות ההדדית בקהילה ובין חבריה וחברותיה.

חמש מועמדות הגישו עצמן להיות נציגות הציבור ואנו מודים להן ורואים בהן ראויות לתפקיד ומאחלים בהצלחה לכולן.

פרטים על מועד הצבעה יפורסמו בנפרד.

להלן דבריהן של המועמדות:

חגית קאופמן

"אני בעלת תואר ראשון בסיעוד, תואר שני בגרונטולוגיה, ניסיון רחב עם אוכלוסיה מתבגרת. אני יכולה לתרום, מניסיוני בעבודתי להיות חלק מברו"ש, לאחר שנים שניהלתי בסעד ומחוץ לסעד מרפאות קהילתיות. כיום עובדת ומפקחת על בתי אבות ויועצת חיצונית בביטוח לאומי".

נטע בן עמי

"מזה עשרים וחמש שנה אני אחות במקצועי, עבדתי בקהילה וכעת בבית חולים בתפקידים מגוונים, בעלת תואר שני בגרונטולוגיה. הייתי חברה במנהלת ברו"ש הקודמת, וברצוני להעמיק ולהרחיב את פעילויות המנהלת לטובת כלל החברים".

רחלי לנדאו

"קרוב לשלושים שנה הייתי גננת בסעד. גננת קיבוצית המכירה את הסביבה הפיזית והאנושית ומעורה בכל המתרחש בקיבוץ. במשך מספר שנים הייתי חברה בוועדת ותיקים. (כשחגגנו להם ימי הולדת 70 ובנינו את בית שקמה)

לפני כעשר שנים למדתי כלי טיפולי הנקרא "גינן טיפולי". עסקתי בו לצד עבודתי בגן ובניהול משק הילדים. כתשע שנים העברתי פעילות בגינן בבית שקמה. לצד ההנאה שבעיסוק בגינן, חיברתי אותם למתרחש בטבע ובסביבה הקיבוצית שלנו. עבדתי גם עם קשישים בגינתם הפרטית באופן פרטני ויצרתי עימם קשרים טובים.

כיום אני המטפלת הראשית בהורי הקשישים שאינם גרים בסעד. חשופה ומודעת לצרכים וליכולות שמזמנת לנו הזקנה. אשמח לתרום מידיעותיי ומיכולותיי למנהלת ברו"ש, ולהיות חברה בה".

רינת אברהם

"אחות במקצועי, עובדת בבית החולים סורוקה מעל 20 שנה במחלקות פנימית, אורתופדיה וכירורגיה לסירוגין. משנת 2007 חברת סגל אקדמי במחלקה לסיעוד באוניברסיטת בן גוריון, מלמדת ומרכזת קורסים. בעלת תואר שני ושלישי בניהול מערכות בריאות, חוקרת בתחומי קידום בריאות ואורח חיים בריא.

מגישה את מועמדותי לכהן כחברה במנהלת ברו"ש בראש ובראשונה מתוך רצון לקדם בריאות ורווחה של תושבי הקיבוץ. רואה חשיבות רבה בחיזוק קשרים בין דוריים, העצמת החברים ושיתופם בתהליכים הקשורים לבריאותם. במסגרת עבודתי חשופה למיזמים ותוכניות חדשניות בארץ ובעולם, שמטרתם לקדם מטרות אלו ושואפת לעשות טוב גם אצלנו. ערה לשינויים בקיבוץ, במדינה ובסביבה והשלכותיהם על בריאות ורווחה, מאמינה בצורך לעורר שיח וחשיבה, ולפעול בהתאם על מנת לשמר ולשפר את בריאותנו על כל היבטיה".

שרה פולק

"אני מגישה את מועמדותי לתפקיד נציגת ציבור במינהלת ברו"ש. אני מתעניינת בתחומי האחריות של ברו"ש, ומקווה כי ניסיוני כעוזרת מחקר במרכז לחקר הזקנה (באוניברסיטת בן-גוריון) וכרכזת בריאות בסעד, יעזרו לי לתרום לקהילה בדרך זו".

תודה ובהצלחה לכולן.

שבת שלום-

שרה

ויחן שם ישראל נגד ההר - כאיש אחד בלב אחד

קהילת סעד היקרה.

אנו מעט לאחר חג השבועות שהגיע לאחר שהתכוננו אליו במשך 49 ימים החל מחג הפסח. בשבועות מרבים לצטט את הפסוק והמדרש "ויחן שם ישראל כנגד ההר - כאיש אחד בלב אחד אבל שאר כל החניות בתרעומות ובמחלוקת". יש פרשנים האומרים שמדרש זה בא ללמד שרק בחניה זו, לקראת מתן תורה שררה אחדות בקרב העם, מה שאין כן בשאר החניות בהן לא הייתה אחדות אלא מחלוקת. "הכלי יקר" שם מבאר כי במעמד זה היה צורך באחדות מיוחדת ושלמה, ולכן ניתנה התורה בחודש השלישי, "שמזלו תאומים - המורה על הדיבוק והאהבה, שיחדיו יהיו תמים - כתאומים זה לזה, ואז יהיה שלום רב לאוהבי התורה".

אין ספק כי במהלך האחרון ובעיקר מן האסיפה ביום ראשון בערב בשבוע שעבר, וכן בימים שלאחר מכן, אנו כקהילה עולים ובונים קומה נוספת ומשמעותית בשיח הקהילתי שלנו. ידוע לנו שיש דעות שונות בינינו כמעט על כל דבר וענין - וטוב שכך. אך השאלה המשמעותית היא איך ננהל את השיח

בינינו כשיש בו אי הסכמות, או הסתכלות אחרת ושונה, וממילא פרשנות והבנה שונים. כל זאת באופן שנוכל להמשיך ולהישיר מבט אל החולקים עלינו, להאיר להם פנים ולהקדים להם שלום. אחדות אין פירושה אחידות, אחדות הינה ההחלטה שלנו לחיות יחד כקהילה, ולנהל את חילוקי הדעות בינינו מתוך כבוד והערכה לדעות האחרות. לנסות להסביר בטוב טעם, מתוך מאור פנים, את דעתנו ולהקשיב קשב רב גם לדעות האחרות של חברינו, ומתוך כך ייתכן ויוולד משהו חדש. משהו שאינו דעתי ואינו דעת חברי, אלא דעה שלישית שונה. כזו שלפני כן שנינו לא יכולנו לראותה, ורק לאחר שיח מכבד והקשבה הדדית יימצא לה המקום, מתוך הבנה כי היחד שלנו הינו מעל הכל. המזכירות התכנסה השבוע ועסקה בשאלה כיצד להתקדם מכאן. החלטנו לבקש את צוות האיתור לשבת שוב על המדוכה ולעסוק שוב באיתור יו"ר חדש. ברור למזכירות כי תהליך זה יארך זמן ובקשתם מצוות האיתור לפעול במהירות המירבית למציאת היו"ר החדש. בימים הקרובים תתכנס המזכירות שוב כדי לבחון כיצד לפעול בתקופת הביניים. כמובן שהציבור יעודכן על כך.

לסיום דבריי, אבקש להודות לחברי צוות האיתור על עבודתם הרבה והמאומצת. על האומץ והמנהיגות להוביל את הדברים. לחברי המזכירות תודה על הדיונים וההחלטות הרואות אך ורק את טובת הקהילה. הם משקיעים שעות רבות מזמנם וממרחם להמשך שגשוג ופיתוח הקהילה. לכל חברי הקהילה אודה על השיח המרתק שנערך בשבועות האחרונים.

שבת שלום –

לבוא

